

BARCELONEJANT

NATÀLIA
Farré

Del Pilar al dia de Tots Sants

Martí Gasull i Coral (1919-1994) feia fotografies. De vuit a deu del matí. I des del Pilar fins al dia de Tots Sants. Les millors hores i les millors dates per retratar Barcelona. Llums suaus i rasants, i ombres allargades. Unes llums i unes ombres que ja no existeixen –la contaminació, l’asfalt i les parets netes que té ara la ciutat les han canviat-. I unes llums i unes ombres que **Gasull** va captar com ningú a la dècada dels 50. Ho va fer per amor a l’art, perquè li agradava. I ho va fer fora de l’horari d’oficina, passejant amb la càmera a la mà pel barri de la Ribera, el seu barri, abans d’entrar a treballar. A vegades també arribava fins a Montjuïc, d’altres fins a Francesc Macià, i algunes altres fins al parc Güell o el Somorrostro.

I el port, la gran atracció dels fotògrafs de l’època. Potser perquè l’entrada estava prohibida sense el permís pertinent. O potser per la seva plàstica. Parlem per exemple de la instantània dels tres soldats caminant pel moll carregant el farcell. La més espontània de les seves fotografies i una de les que més mirades atrau. Però també una de les que menys agradaven al seu autor. No en va, l’art de **Gasull** es trobava als antipòdes del de **Xavier Miserachs**. Aquest caçava mentre que **Gasull** componia. Que és el mateix que dir que **Miserachs** no buscava, trobava i disparava; i que **Gasull** no premia el disparador fins que dibuixava la imatge a la retina. I la del port no és una instantània pensada; és una instantània trobada.

La passió per la imatge va acompanyar sempre **Gasull**, com a fotògraf i com a laboratorista, encara que la seva especialitat eren els números. Treballava de comptable al Col·legi de l’Art Major de la Seda, al fantàstic edifici barroc del carrer de Sant Pere Més Alt amb la façana esgrafiada amb atlants i cariàtides. I des del qual va captar més d’una imatge del Palau de la Música, com la que dibuixa amb tots els grisos possibles la melancolia d’un plujós dia de tardor. Fotògraf de matinada, comptable al matí i laboratorista a la tarda. Ja que quan acabava de fer números, **Gasull** remenava papers, emulsions, fixadors i cubetes. Els seus positivats eren els millors. I la seva clientela, la més reconeguda: allà hi duïen el seu material **Oubiña, Maspons i Masdeu**.

Martí Gasull i Avellán (1944), l’altre **Gasull**, va heretar la tècnica del seu pare i és un dels millors fotògrafs d’art que hi ha hagut en aquest país. En ell han confiat artistes com **Miró, Tàpies, Guinovart, Subirachs, Clavé, Brossa, Plensa i Ràfols-Casamada**, per posar-ne alguns exemples. També és un dels grans defensors de l’art del seu progenitor: «Hi ha molts fotògrafs de postguerra, com el meu pare, que no és que hagin sigut obli-

►► Martí Gasull i Avellán explica l’obra del seu pare, Martí Gasull i Coral, dimarts passat a El Quadern Robat.

datos, és que han sigut ignorats», afirma. I de la seva tècnica: «Positivava de meravella. La prova són les fotos que vaig trobar amuntegades en un traster; malgrat les condicions extremes en què s’han passat anys, estan intactes».

El Quadern Robat

Anna Belsa és la tercera protagonista de la història. La galerista durant 27 anys va treballar a la Joan Prats i el 2014 va decidir reinventar-se. El resultat és El Quadern Robat, un petit i personal espai en un principal del carrer de Còrsega on només exposa allò que li agrada. «La relació amb un col·leccionista o comprador és d’extrema confiança. De manera que quan recomanes un artista hi has de creure. És l’única condició.

Martí Gasull va fotografiar com ningú les llums i les ombres de la Barcelona dels 50

L’art ja és prou intangible perquè hi hagi altres condicionants», explica.

La relació entre els tres personatges és evident. I la resumeix un enamorament artístic. **Belsa** va veure les fotografies de **Gasull i Coral** que **Gasull i Avellán** havia trobat al traster i ho va tenir clar: «Es mereixia un reconeixement i s’havia d’exposar». Dit i fet. A El Quadern Robat s’exposen, fins al 3 d’octubre, 26 còpies d’època realitzades pel mateix **Gasull**, sota el títol *Barcelona i la llum d’aquells anys*. «Són les que més li agradaven, les que va ampliar i va muntar», afirma el seu fill.

I ja posats, després de veure el treball de **Gasull**, demanin veure el d’**Oriol Jolanch**, un jove fotògraf barceloní amb exposició a Can Framis i fons d’art a El Quadern Robat que és pura poesia. ≡

►► Lola López.

NOMENAMENT

L’antropòloga Lola López, comissionada d’immigració de Barcelona

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El govern d’Ada Colau ha nomenat l’antropòloga gallega Lola López, experta en temes migratoris, comissionada d’immigració de l’Ajuntament de Barcelona. López dependrà de la tinència d’alcaldia de Drets de Ciutadania, Participació i Transparència, que dirigeix el regidor Jaume Asens.

Lola López, nascuda a Galícia el 1957, és llicenciada en Geografia i Història i la seva especialització és l’Antropologia Cultural. Des de l’any 2012 ha sigut la directora del Centre d’Estudis Africans i Interculturals i ha treballat com a investigadora durant 25 anys.

Aquesta experta en interculturalitat, convivència i migracions també és membre de la Mesa per a la Diversitat a l’Audiovisual al Consell de l’Audiovisual de Catalunya (CAC) i membre fundador del col·lectiu Stop als Fenòmens d’Islamofòbia (SAFI).

Pertany a la comissió directora de la Xarxa Antirumors i ha treballat en diversos programes de l’Ajuntament de Barcelona sobre la convivència en el marc del Pla Barcelona Interculturalitat 2010-2014. ≡

TANATORI-CREMATORI GRAN VIA L’HOSPITALET

L’únic a L’Hospitalet amb tots els serveis funeraris.

902 230 238 (24 h.)
www.altima-sfi.com

BARCELONA RONDA DE DALT · GRAN VIA L’HOSPITALET · BAGES
BAIX LLOBREGAT · PENEDÈS · GARRAF · EMPORDÀ · RIPOLLÈS